

Hebr.12:1,2

De schrijver van de Hebreeënbrief vergelijkt het christenleven met het meedoen aan een hardloopwedstrijd. En bij zo'n hardloopwedstrijd komt het aan op volharding, volhouden, doorgaan, niet opgeven. Want als ik volhoud dan krijg ik een prijs. En om die prijs te bemachtigen ontziet een sportman zich heel veel. Hij traint regelmatig, eet gezond, rookt niet, drinkt niet, rust voldoende uit. En dat vindt hij niet erg, want hij wil niets liever dan die prijs in handen hebben. Daar heeft hij zich op gericht.

Waar moeten wij ons dan op richten?

Wij moeten ons oog gericht hebben op Jezus, de leidsman en de voleinder des geloofs. Jezus wordt hier de leidsman genoemd. Een leidsman is een gids. Denk maar aan zo'n man die met zijn kapmes voor je uit gaat, dwars door het oerwoud. Hij baant de weg, je kijkt wel uit om een andere weg te kiezen, je zou onherroepelijk vastlopen. Zoals zo'n gids mensen de weg wijst door het oerwoud, wil Jezus ons de weg wijzen door de wildernis van het leven. Het zou stom zijn om andere wegen te kiezen, je zou onherroepelijk vastlopen.

Jezus is niet alleen onze leidsman, Hij wordt ook de voleinder van het geloof genoemd. Hij is het einddoel. Soms bekruipt me de angst dat we veel te klein denken van Jezus. Natuurlijk, Jezus is gekomen naar deze wereld om het weer goed te maken tussen God en ons, Hij is het middel! Maar Jezus is veel meer dan het middel. Hij is ons doel. Ons hele leven behoort op Hem gericht te zijn, God heeft alles in Zijn handen gelegd. Er komt een dag dan zullen we oog in oog met Hem staan. Als Jezus verschijnt aan Johannes op Patmos dan kan Johannes niet anders dan op zijn knieën gaan en Jezus aanbidden als de Koning der Koningen. En eens komt dat moment ook voor ons. Er komt een moment dat elke knie in de hemel en op de aarde zich zal buigen en zal zeggen Jezus is Heer!

Even weer terug naar die hardloopwedstrijd. Je snapt wel dat als iemand aan zo'n wedstrijd begint dat hij dan niet verschijnt met een paar legerkistjes aan z'n voeten en een zware jas aan die om z'n lijf flodderd. Nee, je zorgt dan dat je kleren je niet in de weg zitten. Tegenwoordig hebben schaatsers en wielrenners van die gestroomlijnde pakken aan, om zo min mogelijk last van weerstand te hebben.

In de tijd dat de bijbel is geschreven waren de Olympische spelen ook al bekend. Naar alle waarschijnlijkheid hebben de Romeinse sporters uit die tijd poedelnaakt

gesport. Het kan best dat de schrijver van de Hebreeënbrief hier aan moest denken toen hij het had over dingen die ons in de weg kunnen staan.

Wat kan ons dan in de weg staan bij ons christenleven?

De tekst heeft het over zonde en last. Wat zonde is, is niet zo moeilijk. Dat zijn simpelweg alle dingen die God heeft verboden in de bijbel. Het maakt niet uit over welke zonde je het hebt, dan kunnen verkeerde gedachten zijn over een ander of jezelf, of verkeerde begeerten opgewekt door verkeerd gebruik van internet of de t.v., dat kan je neiging om te roddelen zijn, je haatgevoelens, dat mag je voor jezelf invullen.

Maar wat is dan last.

Bij last moet ik denken aan dingen die op zich niet fout hoeven zijn, maar die door ze teveel aandacht te geven toch in de weg kunnen staan in het volgen van Jezus.

Ik ben een voetbal gek. (mag je best weten) Voor zover ik weet is dat geen zonde. Maar het kan wel iets worden wat mijn dienen van God in de weg staat. En dat geldt natuurlijk voor elke hobby. Maar hobby's kunnen uit-de-hand-gelopen-hobby's worden. Het is daarom best eens goed om je leven te evalueren. Zijn er dingen in mijn leven, die het dienen van God in de weg staan? Heeft Jezus de plek in mijn leven die Hem toekomt?

Eigenlijk is dat alles wat Jezus van je vraagt:

Houd vol,

volg mij maar, ik ben je gids, je leidsman

richt je op mij, ik ben de Voleinder van het geloof, het einddoel.

Leg je zonde en last af, die belemmeren je in je relatie met God!

Maar vraagt Hij dan niet veel te veel? Hoe houd ik dat vol? Vraagt de bijbel niet het onmogelijke?

Wat kunnen goede voorbeelden dan helpen.

In de tekst die we zojuist lazen wordt ook nog gesproken over een wolk van getuigen rondom ons. Die getuigen dat zijn gelovigen die ons zijn voorgedaan. In de eerste plaats worden in hfdstk 11 een aantal van deze mensen genoemd, maar misschien ken jezelf ook wel mensen die al gestorven zijn, maar die je kent als geloofsheld. Ik hoor jongeren nog wel eens zo over hun opa of oma praten: Mijn oma was heel gelovig, ze bad voor ons, zie liet merken in haar leven dat ze dicht bij God leefde.

Ik had zelf zulke grootouders. Toen mijn opa ongeneeslijk ziek werd heeft hij op zijn ziekbed allemaal gedichten geschreven. Gedichten waaruit bleek dat hij troost vond bij het kruis van de Here Jezus. Ik was nog jong toen mijn opa stierf, maar toen ikzelf bewust gelovig werd had ik zo graag nog met hem over z'n geloof gesproken en wat verlang ik ernaar om straks op de nieuwe aarde hem weer te zien, we hebben dan een hele eeuwigheid om ons te verheugen in onze God.

Het leven van deze mensen mag een aansporing voor ons zijn om ook vol te houden. Deze mensen kunnen net als Paulus zeggen: *Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden, voorts ligt voor mij gereed de krans der rechtvaardigheid, welke de Here mij zal geven, maar niet alleen mij, maar ook allen, die zijn verschijning hebben liefgehad.* (2Tim.4:7)

Ik was een tijdje terug op een begrafenis van een oude broeder bij ons in Wapenveld. Deze man viel niet echt op in zijn kerk. Op de begrafenis sprak een van zijn zonen. Hij zei: Onze vader heeft bij zijn leven ons laten zien wat het karakter van de Here Jezus is. Hij liet ons liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid en zelfbeheersing zien. Deze broeder viel niet op door zijn geweldige prestaties in het Koninkrijk met God. Hij wandelde net als Henoeh met God met zijn oog gericht op Jezus!

Toen dacht ik: wat mooi als ze dat van je zeggen op je begrafenis. Ik hoop dat mijn kinderen op mijn begrafenis het niet zullen hebben over allerlei dingen die ik gedaan heb voor Gods Koninkrijk, maar dat ze zullen zeggen:

Onze vader wandelde met God! En toen bedacht ik, als je wilt dat dat van jou gezegd wordt dan moet je nu al zo gaan leven! Dan kan het niet alleen bij goede voornemens blijven! Dan ga je dat doen!

Zo'n leven achter Jezus aan heeft alles te maken met kiezen. Jezus dringt zich niet op. Hij biedt zich aan. Ik wil graag jouw Leidsman zijn. Volg mij maar. Wandel maar met mee. Kijk daarginds in de verte is de finish met allemaal juichende mensen, daar is de prijsuitreiking. En na de prijsuitreiking begint het feest pas echt. Dat wordt eindelijk!

Nu moet je nog volhouden! Zoals een hardloper. Je ogen op het doel gericht.

Want die prijs die Jezus geeft wil ik voor geen goud missen!

Amen